ŞEHADETEYN

El-Cevahir'ul Mudiyye, 24-33 ve
ayrıca ed-Durar'us Seniyye, 2/84-96

Tevhidin Hakikati

Bismillahirrahmanirrahim

Ehli Sünnetin Kıble Ehlini Tekfir Etmemesinin Anlamı

Bu sözlerimiz La İlahe illallah Muhammedu'r-Rasulullah şehadetinin anlaşılması hakkındadır. Zamanımızdaki insanlar bu şehadet hakkında yanlışa düşmüşler, manası olmaksızın sadece lafzını yerine getirmekle yetinmişlerdir. Cahil miskinlere ve dinden bir bilgisi olmayan kimselere karışık gelen bir takım delilleri bu konuya getiriyorlar. Böylece büyük bir tehlikeye yol açıyorlar.

Bunların getirdikleri delillerden bazıları Rasulullah (s.a.v)'in şu sözleridir: *"İnsanlarla Lailaheillallah Muhammedu'r-Rasulullah deyinceye kadar savaşmakla emrolundum. Bunu dedikleri zaman benden canlarını ve mallarını korumuş olurlar."(Buhari, no: 2946; Muslim, no: 21)*

Aynı şekilde Rasulullah (s.a.v)'a şefaatini kıyamet gününde en çok kimin hak edeceği sorulduğu zaman verdiği şu cevap:

"Kalbinden halis bir şekilde La ilaheillallah diyen kimseye."(Buhari, no: 99)
Aynı şekilde Rasulullah (s.a.v)'in şu sözü

"Her kimin son sözü Lailaheillallah olursa cennete girer"(Ebu Davud, no: 3116)

Yine İtban b. Malik hadisini delil getirmektedirler:

"Muhakkak ki Allah Lailaheillallah deyip bununla Allah'ın vechini arayan kimseye Allah ateşi haram kılmıştır."(Buhari, no: 425; Muslim, no: 33)

Bunlar sahih hadislerdir. İşte bu cahil bunları veya bir kısmını gördüğü zaman veya bir başkasından işittiği zaman nefsine hoş gelir, içi ferahlar ve sanki bir kurtarıcı imdadına yetişmiş gibi olur.

Halbuki işin aslı bu cahil müşriğin zannettiği gibi değildir. Şayet o, Allah'tan başkasına dua etse, kurban kesse, yemin etse veya adak adasa o bunu ne şirk, ne haram ve ne de mekruh olarak görmez. Bir kimse Allah'ı tevhid etmeye, birlemeye ve Allah'ın emrettiği ile amel etmeye aykırı olan bazı hususlarda onun yaptıklarını inkar edecek olursa, onun "Allah Rasulu şöyle buyurdu, Allah Rasulu şöyle buyurdu" sözleri karşısında ürperir, nefret eder ve yüz çevirir. Halbuki o işin aslını idrak edebilmiş değildir.

Şayet mesele bu kimsenin dediği gibi olsa, Ebu Bekir Es-Sıddık riddet ehline "Şayet Rasulullah (s.a.v)'e verdikleri bir oğlağı -veya bir deve yuları- dahi bana vermezlerse onlarla savaşırım" demezdi. Bu cahil onların Lailaheillallah demediklerini mi zannediyor? Bu cahil Rasulullah (s.a.v)'in Hariciler hakkındaki sözlerini ne yapacaktır?

"Onlarla nerede karşılaşırsanız onları öldürün! Onları öldürmekte, onları öldüren kimseye ecir vardır. Onlar, gökyüzünün altında öldürülenlerin en kötüleridir."(Buhari, no: 6930; Muslim, no: 1066; Tirmizi, no: 3000)

Bu cahil Rasulullah (s.a.v)'in haklarında böyle buyurduğu Haricilerin Lailaheillallah sözünü söylemediklerini mi zannediyor? Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Bu ümmetin içinden (ravi diyor ki: Bu ümmetten demedi) öyle bir topluluk çıkacak ki, sizin namazınız onların namazı yanında önemsiz, orucunuz onların oruçları yanında önemsiz, kıraatiniz onların kıraati yanında önemsiz kalacaktır. Kur'anı okuyacaklar fakat gırtlaklarından aşağı geçmeyecektir."(Buhari, no: 6931; Muslim, no: 1064)

Hadiste geçtiği üzere Ebu Musa (ra)'nın mescidde her halkanın başında bir adam olup "100 kere tesbih getirin, 100 kere tehlil getirin" dediklerini gördüğü zikir halkasında bulunanların durumu da bunun gibidir. Rasulullah (s.a.v)'in sahabesi Abdullah B. Mes'ud onların yaptıklarını inkar ettiği zaman onlar şöyle dediler:

“Biz bununla hayırdan başka bir şey istemedik” Abdullah b. Mes’ud da şöyle dedi:

"Hayrı (elde etmek) isteyen niceleri vardır ki onu hiç elde edemeyeceklerdir. Resûlullah salallahu aleyhi ve sellem- bize haber vermişti ki; Kur'an'ı okuyacak olan bir topluluğun (bu okuyuşları sadece dilde kalacak), onların boğazlarından veya köprücük kemiklerinden ileriye geçmeyecek. Vallahi, bilmiyorum, belki onların çoğu sizdendir." (Amr b. Yahya'nın dedesi) Amr b. Selime, şöyle dedi:

*“Az bir zaman geçti nihayet bu halkalardaki insanları, en-Nehrevân olayında, Haricîlerin yanında bize karşı vuruşurken gördük.”(*Darimi, no: 210 *)*

Bu cahil müşrik, bu kimselerin tesbih, tehlil ve tekbir getirdikleri halde bunu (yani la ilahe illallah demeyi) terk ettiklerini mi zannediyor? Aynı şekilde Rasulullah (s.a.v)’in zamanındaki münafıkların durumu da böyledir. Onlar Allah yolunda malları ve canları ile savaşır, Rasulullah (s.a.v) ile birlikte beş vakit namazı kılar ve onunla beraber haccederlerdi. Allahu Teala buna rağmen onların hakkında şöyle buyurmuştur:

“Muhakkak ki münafıklar, ateşin en alt katındadırlar” (Nisa 145)

Bu cahil bu kimselerin Lailaheillallah demediklerini mi zannediyor? Hakkı olmadığı halde birini öldüren adamın, öldürülmesi de bunun gibidir. Bu cahil bu kimsenin kalbinden halis olarak Lailaheillallah demediğini mi zannediyor? Kullarından dilediği kimsenin kalbini mühürleyip, doğruyu ona saklayan ve onu hayvanların ve diğer canlıların yoluna ileten Allah, bütün noksanlıklardan münezzehtir!

“Onlar hayvanlar gibidir, hatta onlardan da aşağıdırlar.”(A’raf 179)

Öyle ki bu cahillerden kendisini ilme ve fıkha nisbet eden bazıları "Kıblemize yönelen hiç kimse kafir olmaz" diyecek duruma gelmişlerdir. (Halbuki Ehli sünnetin bu sözden kasdı küfür ve şirk haricindeki günahlardan ötürü kıble ehlinden kimseyi tekfir etmeyiz anlamındadır. Gerek Şeyhin zamanındaki gerekse günümüzdeki batıl ehli ise bu sözü kıbleye dönerek namaz kılan birisi küfür ve şirk işlese de tekfir edilmez manasında kullanmaktadırlar halbuki böyle bir mana, imamların ittifakıyla batıldır. Kendi döneminde Hanbelilerin ve Ehli sünnetin imamlarından birisi olan İmam el-Berbehari (rh.a) "Şerh'us Sunne" adlı eserinde şöyle demektedir: **"Allah'ın Kitabı'ndan bir ayeti inkar etmedikçe, yahut Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'in hadislerinden birini inkar etmedikçe veya Allah'tan başkasına namaz kılmadıkça; ya da Allah'tan başkasına kurban kesmedikçe Ehli Kıble'den hiç kimse İslam'dan çıkmaz. Bunlardan herhangi birini yaparsa, onu İslam' dan çıkarmak (tekfir etmek) senin üzerinde bir yükümlülüktür."** (Şerh'us Sunne sf 64) Bundan dolayıdır ki İmam Buhari, Sahihinde **"Günahlar cahiliye işlerindendir ve onu işleyen kişi şirk haricinde tekfir edilmez"** şeklinde bir bab başlığı koymuştur. (Sahih-i Buhari, Kitab'ul İman))

Halbuki La İlaheillallah nefiy (redd) ve isbatı (kabul) içerir. Uluhiyyetin hepsini Allah için ispat eder. Her kim kabire, ağaca, yıldıza, mukarreb bir meleğe, gönderilmiş bir rasule faydaları celb edip zararları def etmek için yönelirse onu Allah'tan başka ilah edinmiş olur. Böylelikle Lailaheillallah sözünü yalanlamış olur. Tevbe etmesi istenir, tevbe ederse ne ala, aksi takdirde öldürülür.